

der kun 18 Td. Land paa 1 Td. Ager- og Enghartkorn gjennemsnitlig for hele Landets Bedkommende. Forholdet synes altsaa at være dette, at der af Skovene skal 56 Td. Land til at bære den Skat, som 18 Td. Land Ager og Eng bære for Agerbrugets Bedkommende. Nu maa der endvidere lægges Mærke til, at her er taget alle Skovene med; men det er bekendt nok, at en Del af Statskovene staa paa saa ringe Jorder, at de ved en eventuel Skjyldsetning vilde faae en aldeles ubetydelig Skat, altsaa at gjennemsnitlig for Statskovenes Bedkommende kunde der ikke tænkes paa at faae indført en saa høi Gjennemsnits Skjyldsetning som for de private Skoves Bedkommende; og naar man altsaa henholder sig til de private Skove alene, vil Forhøllen blive betydelig større end mellem 18 og 56. For 5 Aar siden, i 1877, opgjordes der i Ministeriets egne Kontorer følgende: Der gik dengang paa 1 Td. Skovskjyld 26 Td. Land, altsaa paa 2 Td. Skovskjyld, lig 1 Td. Hartkorn, 52 Td. Land. Kunde man nu i Forbindelse dermed opgive en Sandsynlighed for, hvor meget de private Skove give i Indtægt, vilde Spørgsmaalet kunne besvares, men det kan man ikke. Skjøndt der ad privat Veie er gjort Forsøg derpaa, vil enhver kunne indse det Mangelfulde deri; jeg tør ikke drage Noget frem der. Jeg kan dog anføre, at flere Sagkyndige have ment, at hvis man vilde komme til en ny Skjyldsetning for Skove, saaledes at de ansaas til Taxt efter Skovenes Værdi, naar de bevares som Skove, og disse Taxter blive ansatte i Lighed med de Taxter, som nu findes paa Ager- og Enghartkorn, vilde de private Skove gjennemsnitlig faae den samme Taxt, som nu er sat som Mellemtaxt for Ager- og Enghartkorn, nemlig Taxten 10, og af de private Skove vilde ligesaa mange faae højere som lavere Taxt. Altsaa, med andre Ord; man vilde komme til at indføre de private Skove til en Taxtansættelse — naar de skulde stilles lige med Ager- og Enghartkorn — hvorefter 12³/₄ Td. Land vilde komme til at bære den Skat, som nu bæres af 52 Tønder Land, saa at altsaa den Skat, som de nu udrede, svarer til Noget, som ligger mellem $\frac{1}{4}$ og $\frac{1}{5}$ af det, som de vilde komme til at svare. Dette synes paa det Nærmeste at stemme overens med de Udtalelser, som kaldt her i 1855 fra den daværende Indenrigsminister, nemlig Indenrigsminister Bang, til hvem der var blevet rettet et lignende Spørgsmaal. Han udtalte ved denne Leilighed i sin Motivering, at der sandsynligvis vilde komme til at hvile en 5 Gange saa høi Skat paa Skovene som den, der nu hvilede paa dem, eller som han udtrykte sig: der vilde være at svare en Skat af 500 Rbl. der, hvor der nu kun svarede 100 Rbl. i Skat. Naar man nu ud herfra som det Sandsynligste, som det, der ligger nærmest — ganske nøiagtigt kan det jo ikke opgives — saa er

altsaa Forholdet med Hensyn til Skovenes Bæftning det, at, naar en Godseier eller Skoveier svarer 1, 2 à 3 Kroner i Skat af sin Skov; saa svarer en Husmand, en mindre eller større Gaardmand, 5, 10 à 15 Kroner af sin Eiendom. Dette er ganske vist en noget mærkværdig Fordeling af Skatterne, men jeg vil forøvrigt indbrømme, at det heller ikke er saaledes alle Steder. Som jeg allerede har fremdraget, gives der Skove, der fuldt ud svare den Skat, som tilkommer dem, ja der gives endog Skove, som svare for Meget, og naar man altsaa gaar ud fra, at de gjennemsnitlig kun svare $\frac{1}{5}$ af, hvad de burde svare, saa vil Følgen deraf jo blive den, at der paa den anden Side gives Skove, som svare betydeligt mindre end $\frac{1}{5}$ af, hvad de burde svare. At dette er Tilfellet, skal jeg tillade mig at paavise noget nærmere ved et enkelt Exempel. Jeg har saaledes her Meddelelse om en Eiendom, hvis Skove udgjøre omtrent 6,000 Tønder Land. Disse Skove staa alle paa fortrinlig Jord og give et særdeles godt Udbytte. For omtrent 10 Aar siden ere de blevne tagerede til en Værdi af omtrent 1 Million Kroner, og i de senere Aar have de givet deres Eier en Nettoindtægt af imellem 25 og 30,000 Kr. Hvor meget eller hvor lidt tør man nu antage, at disse Skove, som give deres Eier en aldeles sikker aarlig Indtægt af indtil 30,000 Kr. — jeg skal her tilføie, at jeg ikke kender nogen sikkrere Indtægt end den, der haves af Skovbrug — have svaret i Skat? De Herrer vilde ikke let kunne gjætte dette; de have nemlig kun svaret 100 Kr. i Skat. Jeg veed ikke, hvad de Herrer mene om en Skat af 100 Kr. af en sikker Indtægt af indtil 30,000 Kroner? Jeg kunde forstaa, om man, naar man hørte denne Bemærkning, vilde sige: Naar de ikke svare Mere, saa kunde man jo ligesaa godt forære dem det. Jeg vil dog ikke tilraade at gaa denne Veie, men det maa erkendes, at der er en saa stor Uretfærdighed tilstede i disse Forhold, at der, saavidt jeg skjønner, kunde være god Anledning til at foretage en Forandring. Hvorledes det stilles sig med Forholdet mellem Skovenes Bæftning og Landbrugets Bæftning, saar man ogsaa Oplysning om her. Den nævnte Eiendom har jo nemlig selvfølgelig sit Volsbrug. Dette Volsbrug har ogsaa givet Eieren en lignende Indtægt, nemlig en Indtægt af mellem 25 og 30,000 Kr. om Aaret, men det har paa samme Tid svaret en Skat af 2,000 Kr. Man vil altsaa se, at her er Forholdet ikke længere saaledes som nævnt. Her er Forholdet som 1: 20, nemlig saaledes, at naar Skovene svare 1 Kr., svarer Volsbruget 20 Kr. i Skat. Dette Exempel er ikke enestaaende. Hvis det havde været min Opgave, kunde jeg med Lethed have fremdraget en Mængde Exempler af lignende Natur, og jeg skal tilstaa, at jeg ogsaa oprindeligt havde tiltænkt det høie Thing en større Buket med Blomster af lignende Farver; men jeg nøiedes med at udtage denne lille Melisse, fordi